ਸਿੱਖ ੴ ਸੋਚ

ਸੱਤਿਨਾਮੁ ੴ ਵਾਹਿਗੁਰੂ

SIKH SOCH

ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਉਤਸਵ ਦੀ ਲਖ ਲਖ ਵਧਾਈ ਹੋਵੇ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਪਤ੍ਰਿਕਾ ਰਾਹੀ ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ ਦੀ ਇਕ ਵਾਰ ਨੂੰ ਆਧਾਰ ਬਣਾ ਕੇ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਜੀਵਨ ਤੇ ਝਾਤ ਮਾਰਨ ਦੀ ਨਿਮਾਣੀ ਜਹਿ ਕੋਸਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ ।

ਇਸ ਕੋਸਿਸ਼ ਦਾ ਮੁਖ ਕਾਰਣ ਇਸ ਪਰਦੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਸਿੱਖ ਬੱਚੇ ਹਨ, ਇਹ ਉਪਰਾਲਾ ਆਪਣੇ ਬਚਿਆ ਨੂੰ ਸਿੱਖ ਸੋਚ ਵਲ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰਕੇ ਇਸ ਸਿੱਖੀ ਦੇ ਬੂਟੇ ਨੂੰ ਹੋਰ ਹਰਿਆ ਭਰਿਆ ਕਰਨ ਵਿਚ ਇਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਜੋਗਦਾਨ ਹੈ। ਉਮੀਦ ਹੈ ਕੀ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੀ ਮੇਹਰ ਸਦਕਾ ਅਤੇ ਸਗੰਤ ਦੇ ਸੇਹ੍ਜੋਗ ਦੇ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਇਸ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਸਫਲ ਬਣਾ ਸਕਾਂਗੇ ।

ਗੁਰ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਜੀਵਨ ਨੰ ਸਮਜਨ ਲਈ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਤੋਂ ਪਹਲਾ ਪਰਚਲਤ ਮਾਹੋਲ ਨ ਸਮਜਾਨਾ ਬਹੁਤ ਜਰੂਰੀ ਹੈ ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ ਨੇ ਆਪਣੀ ਪਹਿਲੀ ਹੀ ਵਾਰ ਵਿਚ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ਨੂੰ ਨਾਇਕ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਿਆਂ ਹਰ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਅਮਾਨਵੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਉੱਪਰ ਫ਼ਤਿਹ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਨੂੰ ਸਮਰਪਿਤ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇਸ ਵਾਰ ਦੀਆਂ ਪਹਿਲੀਆਂ ੨੨ ਪਉੜੀਆਂ ਵਿਚ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਘੋਰ ਅੰਧਕਾਰਮਈ ਅਵਸਥਾ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਦਿਆਂ ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ ਨੇ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ੁਲਮਾਂ ਦੀ ਭੱਠੀ ਵਿਚ ਸੜਦੀ ਲੋਕਾਈ ਕਿਵੇਂ 'ਹੈ-ਹੈ' ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ। ਭਾਈ ਸਾਹਿਬ ਅਨੁਸਾਰ ਹਿੰਦੂ ਆਪਸ ਵਿਚ ਬ੍ਰਾਹਮਣੀ ਵਿਚਾਰਾਂ, ਵੇਦਾਂ, ਉਪਨਿਸ਼ਦਾਂ, ਖਟ-ਦਰਸ਼ਨ ਆਦਿ ਦੇ ਵਿਵਾਦਾਂ ਵਿਚ ਘਿਰੇ ਹੋਏ ਸਨ। ਬੋਧੀ ਅਤੇਜੈਨੀ ਆਪਣੇ ਧਰਮ-ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਕਾਰਨ ਆਪਸ ਵਿਚ ਉਲਝੇ ਹੋਏ ਸਨ। ਮੁਸਲਮਾਨ ਰੋਜ਼ੇ, ਨਮਾਜ਼ਾਂ, ਪੀਰਾਂ, ਪੈਗੰਬਰਾਂ ਅਤੇ ਅਉਲੀਆਂ ਦੇ ਚੱਕਰਾਂ ਵਿਚ ਫਸ ਕੇ ਭਗਤ ਰਹੇ ਸਨ। ਜੋਗੀ-ਮਤ ਰਿਧੀਆਂ-ਸਿਧੀਆਂ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਵਿਚ ਭਟਕ ਚੁੱਕਾ ਸੀ। ਇਸ ਸਮੁੱਚੀ ਅਧੋਗਤੀ ਅਤੇ ਜੁੱਗ-ਗਰਦੀ ਵਿਚ ਸੜਦੀ ਲੋਕਾਈ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ਨੇ ਅਵਤਾਰ ਧਾਰਿਆ। ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ ਅਨੁਸਾਰ:

ਸੁਣੀ ਪੁਕਾਰਿ ਦਾਤਾਰ ਪ੍ਰਭੁ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਜਗ ਮਾਹਿ ਪਠਾਇਆ। (ਵਾਰ 1:23)

ਅਤੇ ਜਦ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਨੇ ਧਿਆਨ ਧਰਕੇ ਦੇਖਿਆ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਸਭ ਧਰਤੀ ਜ਼ੁਲਮਾਂ ਦੀ ਭੱਠੀ ਵਿਚ ਸੜਦੀ ਨਜ਼ਰ ਆਈ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਬਾਬਾ 'ਚੜ੍ਹਿਆ ਸੋਧਣਿ ਧਰਤਿ ਲੁਕਾਈ' ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਆਪਣੇ ਪਰਖੇ ਹੋਏ ਸਾਥੀ ਮਰਦਾਨਾ ਜੀ ਨੂੰ ਨਾਲ ਲੈ ਕੇ ਗਏ। ਚਾਰੇ-ਦਿਸ਼ਾਵਾਂ ਵਿਚ ਦੇਸ਼ਾਂ-ਦੇਸ਼ਾਂਤਰਾਂ ਵਿਚ ਘੁੰਮਦੇ, ਵੱਡੇ-ਵੱਡੇ ਤੀਰਥ ਸਥਾਨਾਂ 'ਤੇ ਭੇਡਾਂ ਵਾਂਗ ਇਕੱਤਰ ਹੋਈ ਅੰਧਵਿਸ਼ਵਾਸੀਆਂ ਦੀ ਭੀੜ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਮਧੁਰ ਬਾਣੀ ਅਤੇ ਭਾਈ ਮਰਦਾਨੇ ਦੀ ਰਬਾਬ ਜਿਵੇਂ ਕੀਲ ਹੀ ਲੈਂਦੀ।...

ਸਮੇਂ ਦੇ ਸਾਧਨਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਵੇਖੀਏ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਬਹੁਤ ਦੂਰ-ਦੂਰ ਤਕ ਜਾ ਕੇ ਆਪਣੀ ਵਿਚਾਰਧਾਰਾ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕੀਤਾ । ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵਿਚਾਰਧਾਰਾ ਇੰਨੀ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਨਿਰੰਤਰ ਵਿਕਾਸਸ਼ੀਲ ਤੇ ਸੰਘਰਸ਼ਸ਼ੀਲ ਰਹੀ ਹੈ। ਸਮੇਂ ਤੇ ਸਥਾਨ ਕਰਕੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੋਰ ਗੁਰੂ, ਪੀਰ ਪੈਗੰਬਰ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ ਇੰਨਾ ਵਿਸ਼ਾਲ ਅਤੇ ਸੰਘਰਸ਼ਪੂਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ਦਾ । ਜਨਮ ਪਿਤਾ ਸ੍ਰੀ ਕਲਿਆਣ ਚੰਦ ਅਤੇ ਮਾਤਾ ਤ੍ਰਿਪਤਾ ਜੀ ਦੇ ਘਰ ਰਾਇ ਭੋਇ ਦੀ ਤਲਵੰਡੀ (ਪਾਕਿਸਤਾਨ) ਵਿਖੇ ਹੋਇਆ। ਆਪ ਨੇ ਜਗਤ ਦੇ ਉਧਾਰ ਵਾਸਤੇ ਇਕ ਵਿਸ਼ਵ ਵਿਆਪੀ ਤੇ ਕ੍ਰਾਂਤੀਕਾਰੀ ਨਵੀਂ ਵਿਚਾਰਧਾਰਾ ਦਿੱਤੀ। ਇਸ ਵਿਚਾਰਧਾਰਾ ਦੀ ਬੁਨਿਆਦ ਕਿਰਤ ਕਰਨਾ, ਨਾਮ ਜਪਣਾ ਤੇ ਵੰਡ ਛਕਣਾ ਦੇ ਤਿੰਨ ਨੁਕਤਿਆਂ ਵਾਲੇ ਸੁਨਹਿਰੀ ਸਿਧਾਂਤ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਆਪਸੀ ਪਿਆਰ, ਨਿਮਰਤਾ, ਤੇ ਉਸ ਇਕ ਸਿਫਤੋ ਸਾਲਾਹ ਦਾ ਘਰ ਘਰ ਜਾ ਕੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕੀਤਾ। ਅਨੇਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀ ਸਾਧਨਾ, ਭੇਖਾਂ ਅਤੇ ਸਿਧਾਂਤਕ ਵਾਦ-ਵਿਵਾਦ ਨੇ ਧਰਮ ਦੀ ਗੁੱਥੀ ਇੰਨੀ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਕਿ ਸਾਧਾਰਨ ਮਨੁੱਖ ਲਈ ਧਰਮ ਸਮਝਣਾ ਅਸੰਭਵ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ।**ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿਚ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ਵਰਗੀ ਮਹਾਨ ਸ਼ਖਸੀਅਤ ਦਾ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਣਾ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਉੱਤੇ ਸੂਰਜ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਹੋਣ ਸਮਾਨ ਹੈ।** ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ਨੇ ਜਿੰਨੀ ਵਿਸ਼ਾਲਤਾ, ਡੂੰਘਾਈ ਤੇ ਦਲੇਰੀ ਨਾਲ ਮਨੁੱਖਤਾ ਨੂੰ ਸੱਚ ਧਰਮ ਦਾ ਗਿਆਨ ਕਰਵਾਇਆ ਹੈ ਉਸ ਤੋਂ ਨਿਰੰਕਾਰ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅਭੇਦਤਾ ਦਾ ਪ੍ਰਤੱਖ ਪ੍ਰਮਾਣ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਮੋਹ-ਮਾਇਆ ਤੋਂ ਨਿਰਲੇਪ ਨਿਰੰਕਾਰ ਦਾ ਰੂਪ ਹੋ ਕੇ ਜਗਤ ਵਿਚ ਵਿਚਰੇ ਹਨ।

ਆਪਿ ਨਰਾਇਣੁ ਕਲਾ ਧਾਰਿ ਜਗ ਮਹਿ ਪਰਵਰਿਯਉ॥
ਨਿਰੰਕਾਰਿ ਆਕਾਰੁ ਜੋਤਿ ਜਗ ਮੰਡਲਿ ਕਰਿਯਉ॥ (ਪੰਨਾ 1395)

INSIDE THIS ISSUE

ਜਿਥੈ ਬਾਬਾ ਪੈਰ ਧਰਿ ਪੂਜਾ ਆਸਣੁ ਥਾਪਣਿ ਸੋਆ॥ Pg : 2
ਘਰਿ ਘਰਿ ਅੰਦਰਿ ਧਰਮਸਾਲ ਹੋਵੈ ਕੀਰਤਨੁ ਸਦਾ ਵਿਸੋਆ॥ Pg:3
ਬਾਬੇ ਤਾਰੇ ਚਾਰਿ ਚਕਿ ਨਉਖੰਡਿ ਪ੍ਰਿਥਮੀ ਸਚਾ ਢੋਆ॥ Pg: 4
ਫਿਰਿ ਬਾਬਾ ਗਿਆ ਬਗਦਾਦ ਨੋ ਬਾਹਰ ਜਾਇ ਕੀਆ ਅਸਥਾਨਾ॥ Pg:5
ਧੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਆਈ ॥ਤਿਨਿ ਸਗਲੀ ਚਿੰਤ ਮਿਟਾਈ ॥ Pg:6
ਗੁਰੂ ਮਾਨੇਓ ਗ੍ਰੰਥ Pg :7

Email us at:— sikhsochdetroit@gmail.com

ਜਿਥੈ ਬਾਬਾ ਪੈਰ ਧਰਿ ਪੂਜਾ ਆਸਣੁ ਥਾਪਣਿ ਸੋਆ॥

Gurudwara Panja Sahib A faqir named Vali Kandhari who was well-known for possessing miraculous powers, lived his life with ego and pride. Mardana needed water which be obtained only from Vali. Vali who was offended hearing Guru's praises, refused to give water saying if Guru is such a holy man, he could provide water. Guru Nanak then sent Mardana back to Vali with a message that he (Guru) was a poor creature of God but in vain. Guru then picked up one stone and a stream of water immediately issued forth from Vali's tank, which dried up. Out of rage Vali hurled a small hillock on Guru Nanak's head. Guru Nanak, held up his right hand and the hillock came to a standstill and melted like wax. Vali Kandhari realized and fell at the feet of the Guru. There stands a Gurdwara which is known

Gurudwara Pathar sahib Situated 25 miles from Leh in predominantly Buddhist Ladakh, Gurudwara Pathar Sahib is also worshipped and venerated by Buddhists. During his sojourn in Ladakh, Guru Nanak was attacked by a demon. The demon threw a large boulder on the guru as he sat at the base of a hill meditating. However, the rock became soft like molten wax and failed to cause any harm to Guruji.

Gurudwara Nanak Matta Guru Nanak Dev ji visited this sacred place during his 3rd udasi in 1514 . This is the place of Guru ji's encounter with "Sidhs" or yogis. Then yogis dig a little place and made a child to sit in there and covered it. They asked the Child that whenever they will ask whose land is this, he should reply, Sidhan Di. They all gathered together and called GURU SAHIB for a religious discussion. Then in the front of GURU SAHIB when they asked two times whose land is this, the Child replied Sidhan Di. But when GURU SAHIB asked whose land is this, There was reply NANAK MATA, NANAK MATA, NANAK MATA.

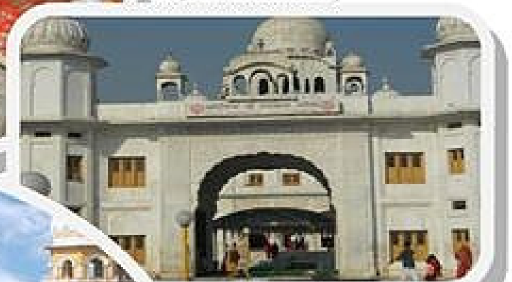

The township of Nankana Sahib was earlier known as Raipur and later as Rai-Bhoi-di-Talwandi , But after the birth of Guru Nanak, it began to be known as **Nankana Sahib** . It is situated at a distance 48 miles west of Lahore Guru Nanak dev ji spent most of his childhood and young age at Nankana Sahib.

Gurudwara Darbar Sahib This is the historical place where Jagat Guru Nanak Ji departed from this world on 23rd Assu, Samvat 1596 (22nd Sept. 1539 AD). After his travels Guru ji Settled here until he left this mortal world. This shrine is located on the western bank of River Ravi near josser in Narowal. The Great Guru spent last 17 years of life from 1522 AD till he left this material world, at this village of Kartarpur on the bank of River Ravi in Narowal district of Pakistan cultivating land to earn living for his family and preaching

Gurudwara Sacha Sauda When Guru Nanak was 12 years old, his father gave him twenty rupees and asked him to do a business. But Guru Nanak bought food with that money and distributed it among the sadhus and the poor people. When his father asked him what happened to the money, he replied that he had done a Sacha Sauda.(True business). At the place where he had fed the poor, a gurdwara was made and named Gurudwara Sacha Sauda

Gurdwara Nanak Shahi is the biggest and oldest temple in Dhaka . Guru Nanak Dev ji came on a visit in 1504. The temple was established to commemorate his visit. The temple is believed to have been built at the initiative of a Sikh priest, Bhai Nathan, sent by the sixth Sikh Guru Har Gobind Ji (1606-1645) during the reign of Mughal emperor Jahangir.

ਘਰਿ ਘਰਿ ਅੰਦਰਿ ਧਰਮਸਾਲ ਹੋਵੈ ਕੀਰਤਨੁ ਸਦਾ ਵਿਸੋਆ॥

Sajjan The Thug / ਸੱਜੰਨ ਠੱਗ

During his fourth Udasis Guru Nanak Dev ji met robber named Sajjan who posed as a holy man. He had built a Hindu temple and a Muslim mosque and would invite travelers to his residence to rest for the night. During the night, he would take away their goods and money and would kill the travelers during their stay at his sarai .

Guru Nanak Dev Ji reached tulamba in Multan and Guru ji went to Sajjan' s place and stayed with him for the night. At night, instead of going to sleep guru ji started meditating , Sajjan asked the Guru to take rest and sleep but Guru ji asked Mardana to play the rebec and he sang the adjacent Shabad

Upon hearing the Shabad addressed to him made him realize who he was and fell at Guru Ji's feet, and prayed to him to pardon his sins. Sajjan stood in submission. Guru Nanak Dev Ji asked him to give all of his ill-gotten wealth to the poor and started living as guru's true Sikh and started meditating and helping people. A Gurudwara dedicated to Guru Nanak was built in 1913 at this place.

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੬

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਉਜਲੁ ਕੈਹਾ ਚਿਲਕਣਾ ਘੋਟਿਮ ਕਾਲੜੀ ਮਸੁ ॥

ਧੋਤਿਆ ਜੂਠਿ ਨ ਉਤਰੈ ਜੇ ਸਉ ਧੋਵਾ ਤਿਸੁ ॥ ੧॥

ਸਜਣ ਸੇਈ ਨਾਲਿ ਮੈ ਚਲਦਿਆ ਨਾਲਿ ਚਲੰਨਿ੍ ॥

ਜਿਥੈ ਲੇਖਾ ਮੰਗੀਐ ਤਿਥੈ ਖੜੇ ਦਿਸੰਨਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਕੋਠੇ ਮੰਡਪ ਮਾੜੀਆ ਪਾਸਹੁ ਚਿਤਵੀਆਹਾ ॥

ਫਠੀਆ ਕੰਮਿ ਨ ਆਵਨ੍ਹੀ ਵਿਚਹੁ ਸਖਣੀਆਹਾ

ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ਵਲੋਂ ਤਾਰੇ ਗਏ ਪਾਪੀ ਜਿਨਾ ਨੇ ਗੁਰੂ ਕੇ ਸਿਖ ਬਣ ਕੇ ਸਿਖੀ ਦਾ ਪਰਚਾਰ ਕੀਤਾ

KALYUG PANDIT / ਕਲਜੁਗ ਪੰਡਿਤ

During his first Udasi in 1510 Guru Nanak Dev ji met a Brahmin named 'Kalyug' in Jagannath puri. This Pandit was swindling the gullible people who were not aware of what the true religion was. Many rich persons who visited him were more interested in knowing about their future life or the life hereafter. He had a small pitcher (jug) like metallic container placed in his front in which the pilgrims were putting their offerings. He would close his eyes for some time and open them again. Then he would suddenly declare that he is seeing Vishnu Bhagwan in the heaven. Similarly he would claim an audience with other gods and his visits to Brahmpuri (Abode of Brahma) and Shivpuri (Abode of Shivji). The devotees were listening to all his claims with rapt silence and expected that soon he would take them to the divine trip too. He then asked all those present to shut their eyes and perceive the heaven in their minds, and he would help them see it. When all those present there closed their eyes, Guru ji signaled Bhai Mardana to pick up the small pitcher like container from his front and hide it behind him in a bush. When the ' Panda ' opened his eyes, he did not see the container in his front. He was out of control with rage and started shouting loudly and asking who had taken his container

Guru Ji stepped forward and said, "Pundit ji, you were able to see Brahmpuri, Shivpuri and Vishnupuri, why don't you look around in this Universe? You may be able to locate where the container is lying". Some present also asked the same thing. After Witnessing this people understood the deceit of the Pundit.

Satguru ji explained to all the pilgrims that remembering God is the right path of this life. All other ritualistic actions are not worship but acts of impressing people. Kalyug Panda was highly impressed by the personality of Guru Ji and his sermons. He requested Guru Ji to honor him with his stay in his abode. Guru Ji agreed and during this period apprised him with the true path.
Guru Ji composed the following Shabad for the event in Raag Dhanasree .

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੩

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਕਾਲੁ ਨਾਹੀ ਜੋਗੁ ਨਾਹੀ ਨਾਹੀ ਸਤ ਕਾ ਢਬੁ ॥

ਥਾਨਸਟ ਜਗ ਭਰਿਸਟ ਹੋਏ ਡੂਬਤਾ ਇਵ ਜਗੁ ॥੧॥

ਕਲ ਮਹਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਸਾਰੁ ॥

ਅਖੀ ਤ ਮੀਟਹਿ ਨਾਕ ਪਕੜਹਿ ਠਗਣ ਕਉ ਸੰਸਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਆਂਟ ਸੇਤੀ ਨਾਕੁ ਪਕੜਹਿ ਸੂਝਤੇ ਤਿਨਿ ਲੋਅ ॥

ਮਗਰ ਪਾਛੈ ਕਛੁ ਨ ਸੂਝੈ ਏਹੁ ਪਦਮੁ ਅਲੋਅ ॥੨॥

ਖਤ੍ਰੀਆ ਤ ਧਰਮੁ ਛੋਡਿਆ ਮਲੇਛ ਭਾਖਿਆ ਗਹੀ ॥

ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਭ ਇਕ ਵਰਨ ਹੋਈ ਧਰਮ ਕੀ ਗਤਿ ਰਹੀ ॥੩॥

ਅਸਟ ਸਾਜ ਸਾਜਿ ਪੁਰਾਣ ਸੋਧਹਿ ਕਰਹਿ ਬੇਦ ਅਭਿਆਸੁ ॥

ਬਿਨੁ ਨਾਮ ਹਰਿ ਕੇ ਮੁਕਤਿ ਨਾਹੀ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਦਾਸੁ ॥੪॥੧॥੬॥੮॥

ਫਿਰਿ ਬਾਬਾ ਗਿਆ ਬਗਦਾਦ ਨੋ ਬਾਹਰ ਜਾਇ ਕੀਆ ਅਸਥਾਨਾ॥

ਸੰਨ ੧੫੨੧ ਦੇ ਚੋਥੀ ਉਦਾਸੀ ਦੋਰਾਨ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ਬਗਦਾਦ ਪਹੁੰਚੇ ਸਨ। ਬਾਬੇ ਦੇ ਪਥਰ ਮਾਰੇ ਗਏ ਸਨ ਬਗਦਾਦ ਵ੍ਹਿਚ ਬਾਬੇ ਨੂੰ ਖੂਹ ਵ੍ਹਿਚ ਸੁਟਇਆ ਗਇਆ ਸੀ ਬਗਦਾਦ ਵ੍ਹਿਚ । ਕਿਓ ਕੀ ਬਾਬੇ ਨੇ ਜੇਹਰੀ ਬਾਂਗ ਦਿਤੀ ਸੀ "ਸਤਿਨਾਮ" ਦੀ ਓਹ ਓਹਨਾ ਦੀ ਬਾਂਗ ਨਾਲ ਮੇਲ ਨਹੀ ਖਾਂਦੀ ਸੀ ਬਾਬੇ ਨੇ ਜਿਹੜਾ ਓਥੇ ਜਾਪ ਆਰੰਭ ਕੀਤਾ ਕੇ ਲੋਕ ਇਕਠੇ ਕੀਤੇ ਇਹ ਓਹਨਾ ਦੀ ਫ਼ਕ੍ਹਾ ਨਾਲ ਮੇਲ ਨਹੀ ਖਾਂਦਾ ਸੀ॥

ਫਿਰਿ ਬਾਬਾ ਗਿਆ ਬਗਦਾਦ ਨੋ ਬਾਹਰ ਜਾਇ ਕੀਆ ਅਸਥਾਨਾ॥
ਇਕ ਬਾਬਾ ਅਕਾਲ ਰੂਪੁ ਦੂਜਾ ਰਬਾਬੀ ਮਰਦਾਨਾ॥
ਦਿਤੀ ਬਾਂਗਿ ਨਿਵਾਜਿ ਕਰਿ ਸੁੰਨ ਸਮਾਨਿ ਹੋਆ ਜਹਾਨਾ॥
ਸੁੰਨ ਮੁੰਨਿ ਨਗਰੀ ਭਈ ਦੇਖਿ ਫਰਿ ਭਇਆ ਹੈਰਾਨਾ॥
ਵੇਖੈ ਧਿਆਨ ਲਗਾਇ ਕਰਿ ਇਕੁ ਫਕੀਰੁ ਵਡਾ ਮਸਤਾਨਾ॥
ਪੁਛਿਆ ਫਿਰਕੈ ਦਸਤਗੀਰ ਕਉਨ ਫਕੀਰੁ ਕਿਸਕਾ ਘਰਿਆਨਾ॥
ਨਾਨਕ ਕਲਿ ਵਿਚਿ ਆਇਆ ਰਬੁ ਫਕੀਰੁ ਇਕੋ ਪਹਿ-ਚਾਨਾ॥

ਵਾਰ ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ ਪੰਨਾ ੧

ਪੀਰ ਦਸਤਗੀਰ ਬਲੋਲ ਸ਼ਾਹ ਦਾ ਇਤਹਾਸ ਵ੍ਹਿਚ ਜਿਕਰ ਹੈ , ਪੀਰ ਬਲੋਲ ਸ਼ਾਹ ਜਿਸ ਦਾ ਤਾਖ਼ਲੁਸ ਸੀ ਦਸਤਗੀਰ (ਦਜੇ ਦੀ ਬਾਂਹ ਫੜਣ ਵਾਲਾ "ਦਸਤਗੀਰ") ਇਹ ਧਰਮ ਦਾ ਮੁਖੀ ਤੇ ਸੀ ਪਰ ਰਾਜਨੀਤਕ ਤੌਰ ਤੇ ਵੀ ਮੁਖੀ ਸੀ , ਰਾਜਨੀਤਕ ਫੈਸਲੇ ਵੀ ਓਹ ਆਪ ਕਰਦਾ ਸੀ । ਧਨ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਨੂੰ ਫੜ ਕੇ ਬਲੋਲ ਸ਼ਾਹ ਦੇ ਅੱਗੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਇਸ ਦੇ ਚੇਲੇ ਬਹੁਤ ਸਨ (ਖਾਲਿਫੇ) ਅਤੇ ਰੁਤਬਾਂ ਵੀ ਬਹੁਤ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਨ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਓਹ ਸਾਹਮਣੇ ਸਿੰਘਾਸਨ/ ਥੜੇ ਤੇ ਬੈਠਾ ਸੀ, ਤੇ ਜਿਸ ਤਰਾ ਮੁਜਰਮ ਨੰ ਖੜਾ ਕਰੀਦਾ ਹੈ ਓਸੇਂ ਤਰਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ਨੂੰ ਓਥੇ ਖੜਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਦਸਤਗੀਰ ਕਹਿੰਦਾ ਮਹਾਰਾਜ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ " ਹੇ ਹਿੰਦੀ ਪੀਰ" ਲਫਜ ਵਰਤੇ ਕੇ ਸਮਬੋਦਨ ਕੀਤਾ , ਤਿਨ ਸਵਾਲ ਮੇਰੇ ਦਿਮਾਗ ਵ੍ਹਿਚ ਘੁਮ ਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਨੇ ਜੇ ਕੀਤੇ ਹਲ ਕਰ ਦਿਓ ਤੇ ਮੇਰੀ ਤਸਲ੍ਲੀ ਹੋ ਜਾਏ ਤੇ ਮੈਂ ਇਹ ਸਿਰ ਤੁਹਾਡੇ ਕਦਮ ਵ੍ਹਿਚ ਰਖ ਦਿਆਂਗਾ , ਨਹੀ ਤੇ ਮੈਂ ਸਮ੍ਜਾਂ ਗਾ ਕੀ ਕਾਫਿਰ ਆਇਆ ਸਾਡੇ ਦੇਸ਼ ਵ੍ਹਿਚ ਤੇ ਸਾਨੂੰ ਸਾਡੇ ਧਰਮ ਤੋਂ ਹਟਾਨ ਲਈ, ਤੇ ਜੇ ਜਬਾਬ ਨਾ ਦੇਹ ਸਕੇ ਤੇ "ਸੰਗਸਾਰ ",(ਗੋਡਿਆਂ ਤਕ ਜਮੀਨ ਵ੍ਹਿਚ ਦਬ ਕੇ ਪਥਰਾਂ ਮਾਰਨੇ ਇਸ ਨ ਕਹਿੰਦੇ ਨੇ ਸੰਗਸਾਰ) ਕਰਾਂਗੇ. ਮਹਾਰਾਜ ਕਹਿਣ ਲੱਗੇ ਕੇ ਸੰਗ੍ਸਾਰੀ ਤੋਂ ਡਰ ਕੇ ਤੇ ਅਸੀਂ ਜਬਾਬ ਨਹੀਂ ਦੇਣੇ ਪਰ ਅਸੀਂ ਘਰੋਂ ਨਿਕਲੇ ਹੀ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਸਤੇ ਹਾਂ , ਤੁਸੀ ਸਵਾਲ ਕਰੋ।

ਓਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਵਾਲ ਪਛਨੇ ਸ਼ੁਰ ਕੀਤੇ, ਦਸੋ ਹਿੰਦੀ ਫ਼ਕੀਰ ਮੇਰੀ ਏਕ ਗੱਲ ਸਮਜ ਵ੍ਹਿਚ ਨਹੀ ਆਈ ਕੀ ਖੁਦਾ ਤੋਂ ਪਹਲੇ ਕੀ ਸੀ ? ਇਹ ਮੇਰਾਂ ਪਹਲਾ ਸੱਵਾਲ ਹੈ , ਮੇਰਾ ਦਜਾ ਸਵਾਲ ਹੈ ਕੀ ਖੁਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਕਿਥੇ ਹੈ ? ਮੇਰਾ ਤੀਜਾ ਸਵਾਲ ਹੈ ਕੀ ਖੁਦਾ ਕਰਦਾ ਕੀ ਹੈ ? ਓਹਦਾ ਕੋਈ ਕਾਮ ਧੰਦਾ ਵੀ ਹੈਂ ਕੀ ਬਿਲਕੁਲ ਵੇਹਲਾ ਹੈ ?

ਹੁਣ ਸਤਿਗੁਰ ਜਬਾਬ ਦੇਣ ਲੱਗੇ ਨੇ ਤੇ ਕਹਿਣ ਲੱਗੇ ਕੀ ਤੇਰਾ ਪਹਿਲਾ ਸਵਾਲ ਕੀ ਖੁਦਾ ਤੋਂ ਪਹਿਲੇ ਕੀ ਹੈ ? ਸਤਿਗੁਰ ਕਹਿਣ ਲੱਗੇ ਕੀ ਹਰ ਤਰਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਲਈ ਅਸੀਂ ਆਪਣਾ ਵਿਧਾਨ ਬਨਾਇਆ ਹੋਏਆ ਹੈ ਤੂੰ ਇਕ ਥਾਲੀ ਵ੍ਹਿਚ ਮੋਤੀ ਲੈ ਕੇ ਆਓ , ਦਸਤਗੀਰ ਹੈਰਾਨ ਹੋਇਆ ਕੀ ਇਹ ਤੇ ਲੋਬੀ ਫ਼ਕੀਰ ਹੈ , ਜਬਾਬ ਅੱਜੇ ਦਿਤਾ ਨਹੀ ਤੇ ਮੋਤੀ ਪਹਲੇ ਮੰਗਨ ਲਾਗ ਪਇਆ , ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਥਾਲੀ ਵ੍ਹਿਚ ਮੋਤੀ ਆ ਗਏ , ਮਹਾਰਾਜ ਕਹਿਣ ਲੱਗੇ ਇਹ ਤੈਨ ਗਿਣਨੇ ਪੈਣਗੇ, ਇਹਨਾ ਨੰ ਤੁਸੀਂ ਖੁਦ ਉਚੀ ਆਵਾਜ ਨਾਲ ਗਿਣਤੀ ਕਰੋ , ਓਹ ਗਿਣਦਾ ਹੈ ਏਕ ਦੋ ... ਮਹਾਰਾਜ ਰੋਕ ਕੇਂ ਕਹਿਣ ਲੱਗੇ ਕੀ ਗਿਣਤੀਂ ਠੀਕ ਕਰੋ ਗਲਤ ਨਹੀ ਕਰੋ , ਦਸਤਗੀਰ ਦੰਗ ਰਿਹ ਗਇਆ ਕੀ ਗਿਨੇ ਤੇ ਮੈਂ ਅਜੇ ਦੋ ਹੀ ਗਿਣੇ ਸਨ, ਇਥੇ ਹੀ ਰੋਕ ਲਿਆ। ਮਹਾਰਾਜ ਮੈਂ ਇਥੇ ਕੀ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਜੇ ਤੇ ਮੈਂ ਸੁਰ ਹੀ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਮਹਾਰਾਜ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਸੁਰ ਵ੍ਹਿਚ ਹੀ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਦਜੀ ਵਾਰ ਵੀ ਏਹੋ ਗਲ ਹੋਈ ਤੇ ਦੱਸਤਗੀਰ ਨੇ ਔਖਾ ਹੋ ਕੇ ਕਿਹਾ ਕੀ ਸਾਨੂੰਤੁਸੀਂ ਬੁਲੇਂਖੇ ਵ੍ਹਿਚ ਨਾ ਪਾਓ ਗਿਣਤੀ ਮੈਂ ਠੀਕ ਕਰ ਰਿਹਾ, ਮਹਾਰਾਜ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕੀ ਤੂੰ ਇਕ ਤੋਂ ਪਹਲੇ ਗਿਣਤੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰੋ, ਦਸਤਗੀਰ ਕਹਿਣ ਲਗਾ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਕੇਹਰੇ ਚਕਰ ਵ੍ਹਿਚ ਪਾ ਰਹੇ ਹੋਏ " ਇਕ ਤੋਂ ਪਹਿਲੇ ਕੁਛ ਨਹੀ ਹੈ, ਤੇ **ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕੀ ਸਭ ਕੁਛ ਖੁਦਾ ਤੋਂ ਹੀ ਹੈ ਖੁਦਾ ਤੋ ਪਹਲੇ ਕੁਛ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਸਾਰੀ ਗਿਣਤੀ ਉਸ ਇਕੱ ਤੋਂ ਹੀ ਹੈ, ਇਹ ਸਾਰੀ ਗਿਨਤ ਦਾ ਆਧਾਰ ਉਹ ਇਕ ਹੈ, ਪਾਤਸਾਹ ਦਾ ਸਮ੍ਜਾਣ ਦਾ ਢੰਗ ਤੇ ਓਹ ਰੂਹਾਨੀ ਬੋਲ ਦਸਤਗੀਰ ਦੇ ਦਿਲ ਨੂੰਹਿੱਲਾ ਗਏ ॥**

Gurudwara in Baghdad

ਹੁਣ ਦਜਾ ਸਵਾਲ ਪੁਛਣ ਦੀ ਹਿਮਤ ਨਹੀ ਰਹੀ ਜਿਨੀ ਪਹਿਲਾ ਸੀ , ਹੁਣ ਪੁਛਦਾ ਹੈ ਕੀ ਖੁਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਕਿਥੇ ਹੈ? ਗੁਰ ਜੀ ਨੇ ਫਿਰ ਆਪਣੇ ਅਨੋਖੇ ਜਬਾਬ ਦੇਣ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਕਰਕੇ ਦਸਤਗੀਰ ਨੂੰਦੁਧ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ, ਉਸ ਦੇ ਇਸਾਰੇ ਤੇ ਇਕ ਭਰਇਆ ਹੋਇਆ ਕਟੋਰਾ ਦੁਧ ਦਾ ਆ ਗਇਆ, ਜਦੋਂ ਮਹਾਰਾਜ ਓਸ ਦੁਧ ਵਲ ਤਕਦੇ ਨੇ ਤੇ ਦਸਤਗੀਰ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕੀ ਇਹ ਦੁਧ ਨਾਪਾਕ ਨਹੀ ਹੈ ਤੁਸੀਂ ਬੇਫਿਕਰ ਹੋ ਕੇ ਛਕ ਲਵੋ, ਤੇ ਮਹਾਰਾਜ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕੀ ਮੈਂ ਏਸ ਇਹ ਨਹੀ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਕੀ ਇਹ ਦੁਧ ਪਾਕ ਹੈ ਕੀ ਨਹੀ , ਮੈਂ ਇਹ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਕੀ ਇਸ ਵ੍ਹਿਚ ਕੁਛ ਹੈ, ਦਸਤਗੀਰ ਤੇ ਓਸ ਦੇ ਚੇਲਿਆਂ ਨੇ ਬਹੁਤ ਵਾਰ ਦੇਖਇਆ ਤੇ ਕਿਹਾ ਕੀ ਮਹਾਰਾਜ ਸਾ ਨੂੰ ਤੇ ਕੁਛ ਨਜਰ ਨਹੀ ਆਉਂਦਾ ਜੇ ਤੁਹਾਨੂੰਕੁਛ ਦਿਸਦਾ ਦੀ ਤੇ ਸਾਨੂੰਦਸੋ, ਤੇ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਨੇ ਪੁਛਇਆ ਕੀ ਦਸਤਗੀਰ ਇਸ ਵ੍ਹਿਚ ਮਖਣ/ ਘਿਓ ਹੈ ਕੀ ਨਹੀ? ਹਾਂ ਮਹਾਰਾਜ ਘਿਓ ਤੇ ਹੈ, ਦੇਖਾਈ ਦੇਂਦਾ ਕੀ ਨਹੀ? ਦਸਤਗੀਰ ਕਹਿਣ ਲਗਇਆ ਦਿਖਾਈ ਤੇ ਨਹੀ ਦੇਂਦਾ, ਪਾਤਸਾਹ ਕਹਿਣ ਲਗੇ ਬੂੰਦ ਬੂੰਦ ਕਣ ਕਣ ਵ੍ਹਿਚ ਘਿਓ ਹੈ ਪਰ ਦੇਖਾਈ ਨਹੀ ਦੇਂਦਾ , ਜਰੇ ਜਰੇ ਵ੍ਹਿਚ ਖੁਦਾ ਹੈ ਦਿਖਾਈ ਨਹੀ ਦਿੰਦਾ।

ਜਿਸ ਤਰਾਂ ਤੂੰ ਬਿਨਾ ਦੇਖੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰ ਲਇਆ ਕੀ ਦੁਧ ਵ੍ਹਿਚ ਘਿਓ ਹੈ , ਇਸੇ ਤਰਾਂ ਭਰੋਸਾ ਕਰ ਲੈ ਕੇ ਦੁਨਿਆ ਵ੍ਹਿਚ ਦੀਨ ਹੈ, ਨਿਰੰਕਾਰ ਹੈ, ਕਣ ਕਣ ਵ੍ਹਿਚ ਖੁਦਾ ਹੈ ਤੇ ਤੇਨੂੰ-ਦਿਖਾਈ ਵੀ ਦੇਣ ਲਗ ਪਾਏਂਗਾ, ਪਹਿਲੇ ਭਰੋਸਾ, ਸੰਸਾਰ ਵ੍ਹਿਚ ਪਹਿਲਾ ਅਸੀਂ ਦੇਖਦੇ ਆ ਤੇ ਫਿਰ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਨਿਰੰਕਾਰ ਦੀ ਦੁਨਿਆ ਵ੍ਹਿਚ ਪਹਿਲੇ ਭਰੋਸਾ ਫਿਰ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ, ਇਹ ਵਚਨ ਸੁਣਕੇ ਤੱਸਲੀ ਹੋ ਗਈ ਇਸ ਦੀ, ਕਹਿਣ ਲਗਇਆ ਕੀ ਕੋਈ ਕਾਮਲ ਫਕੀਰ ਆਇਆ , ਬਗਦਾਦ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਪਥਰ ਮਾਰ ਕੇ ਇਸ ਨੂੰ।

ਅਛਾ ਮਹਾਰਾਜ ਇਕ ਤੀਜਾ ਸਵਾਲ ਵੀ ਹੈ ਰੱਬ ਕੁਛ ਕਰਦਾ ਵੀ ਹੈ? ਹੁਣ ਸਤਿਗੁਰ ਫਿਰ ਕਹਿੰਦੇ ਨੇ ਕੀ ਸਾਡੀ ਆਪਣੀ ਮਰਯਾਦਾ ਹੈ ਜਬਾਬ ਦੇਣ ਦੀ, ਇਸ ਤਰਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਜਦ ਕਰੋਂ ਤੇ ਜਬਾਬ ਜਿਹੜਾ ਹੁੰਦਾ ਓਹ ਗਿਆਨ ਹੈ ਸਜ ਹੈ ਸਮਜ ਹੈ ਤੇ ਗਿਆਨ ਵ੍ਹਿਚ ਹੀ ਖੁਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤੂੰ ਸਿੰਗਾਸਨ ਤੇ ਬੈਠਾ ਤੇ ਮੈਂ ਮੁਜਰਿਮ ਵਾਂਗ ਥਲੇ ਖੜਾ ਹਾਂ, ਇਹ ਗਿਆਨ ਦੀ ਤੋਹੀਨ ਹੈ ਖੁਦਾ ਦੀ ਤੋਹੀਨ ਹੈ, ਦਸਤਗੀਰ ਪੁਛਦਾ ਹੈ ਕਿ ਫਿੱਰ ਮੈਂ ਕੀ ਕਰਾਂ? ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਪਾਤਸਾਹ ਕਹਿਣ ਲੱਗੇਂ ਜਿਥੇ ਮੈਂ ਖੜਾਂ ਓਥੇ ਤੂੰ ਖੜਾ ਹੋ ਤੇ ਮੈ ਥੜੇ ਤੇ ਬੈਠਦਾ ਹਾਂ, ਤੂੰ ਪੁਛਦਾ ਜਾ ਮੈਂ ਤੇਨੂ ਦਸੀਂ ਜਾਵਾਂਗਾ, ਦਸਤਗੀਰ ਕਹਿੰਦਾ ਸੌਦਾ ਸਸਤਾ ਹੀ ਹੈ ਇਹ ਤੇ ਮਾਮਲੀ ਗੱਲੱ ਹੈ, ਇਹ ਸੁਨ ਕੇ ਦਾਸ੍ਗੀਰ ਥੱਲੇ ਆ ਗਇਆ ਤੇ ਪਾਂਤਸਾਹ ਚੋਕੜਾ ਮਾਰ ਕੇ ਸਿੰਗਾਸਨ ਤੇ ਬੈਂਠ ਗਏ ਤੇ ਅਖਾਂ ਬੰਦ ਕਰ ਲਈਆਂ ਜਦੋਂ ਕਾਫੀ ਦੇਰ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਬੋਲੇ ਨਹੀ ਤੇ ਦਸਤਗੀਰ ਕਹਿਣ ਲੱਗਾ ਪਾਤਸਾਹ ਮੇਰਾ ਤੀਜਾ ਸਵਾਲ ਖੁਦਾ ਕਰਦਾ ਕੀ ਹੈ ? ਮੁਸਕਰਾਏ ਮੇਰੇ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਤੇ ਕਿਹਣ ਲੱਗੇ ਕੀ ਇਹੀ ਕੁਛ ਕਰਦਾ ਜਿਹੜਾ ਸਿੰਗਾਸਨ ਤੇ ਬੈਠਾ ਹੁੰਦਾ ਓਹਨੂ ਥੱਲੇ ਲਾ ਛਡਦਾ ਜਿਹਰਾ ਥੱਲੇ ਖੜਾ ਹੁੰਦਾ ਓਸ ਨੂੰ ਸਿੰਗਾਸਨ ਤੇ ਬਿਠਾ ਛੱਡਦਾ , ਧਨ ਗੁਰੂ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਜੀ ਕਹਿੰਦੇ ਨੇ

ਛਿਨ ਮਹਿ ਰਾਉ ਰੰਕ ਕਉ ਕਰਈ ਰਾਉ ਰੰਕ ਕਰਿ ਡਾਰੇ ॥
ਰੀਤੇ ਭਰੇ ਭਰੇ ਸਖਨਾਵੈ ਯਹ ਤਾ ਕੋ ਬਿਵਹਾਰੇ ॥੧॥ (ਪੰਨਾ ੫੩੭)

ਇਹ ਓਸਦਾ ਬੇਓਹਾਰ ਹੈ ਇਹ ਓਹਦਾ ਧੰਧਾ ਹੈ, ਓਹ ਥੜਾ ਅੱਜ ਵੀ ਮਜੂਦ ਹੈ ਓਥੇ ਹੀ ਗੁਰਦੁਵਾਰਾ ਬਣਇਆ ਹੋਇਆ , ਓਥੇ ਦਾਸ੍ਗੀਰ ਨੇ ਥੜੇ ਤੇ ਇਕ ਸਲੇਟ ਲਗਵਾਈ ਸੀ ਤੇ ਮੋਟੇ ਹਰਫਾਂ ਵ੍ਹਿਚ ਲਿਖਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ।ਰਾਬੁਲ ਮਦੀਦ ਹਜਰਤ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਇਥੇ ਆਏ ਓਹਨਾ ਦੀ ਓਨਾ ਦੀ ਕਦਮ ਬੋਸੀ ਨਾਲ ਆਬੇ ਹਯਾਤ ਦਾ ਚਸ਼ਮਾ ਫੁਟਇਆ ਅਰਬ ਦੀ ਤਪਦੀ ਹੋਈ ਜ਼ਮੀਨ ਸਰਸਬਜ਼ ਹੋਈ

Above article partially based on diwans of Panth Rattan Gurmat Vidya Marthand Giani Sant Singh ji Maskeen

ਧੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਆਈ ॥ ਤਿਨਿ ਸਗਲੀ ਚਿੰਤ ਮਿਟਾਈ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦ

ਭਾਈ ਵੀਰ ਸਿੰਘ ਹੋਣਾ ਦੇ ਛੋਟੇ ਭਾਈ ਬਲਵੀਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਨੁਰੁਕਤ ਗੁਰੂ ਗਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਲਿਖਇਆ , ਨੁਰੁਕਤ ਦਾ ਅਰਥ ਹੁੰਦਾ ਸੋਚ ਪਰਤਾਲ ਕਰਕੇ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਅਰਥ , ਦੋ ਪੋਥੀਆਂ ਹੀ ਲਿਖ ਕੇ ਅਕਾਲ ਚਲਾਨਾ ਕਰ ਗਏ , ਉਸ ਨੁਰੁਕਤ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਵਿੱਚ ਇਕ ਗਲ ਕਹੀ,

ਹਜੂਰ ਕਲਗੀਧਰ ਅੱਜ ਆਨੰਦਪੁਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਆਏ ਨੇ ਤੇ ਕਹਿੰਦੇ ਨੇ ਕੀ ਘੋੜੇ ਦੀ ਰਕਾਬ ਵਿੱਚ ਓਹਨਾ ਨੇ ਪੈਰ ਰਖਣਾ ਹੈ , ਕੁਛ ਗੁਰੂ ਕੇ ਸਿੱਖ ਨਾਲ ਸਨ , ਤੇ ਹਜੂਰ ਰੁਕ ਗਏ , ਤੇ ਕਹਿਣ ਲੱਗੇ ਕੀ ਕੋਈ ਐਸਾ ਗੁਰੂ ਕਾ ਸਿੱਖ ਹੈ ਕੀ ਅਸੀਂ ਆਪਣਾ ਪੈਰ ਘੋੜੇ ਦੀ ਰਕਾਬ ਤੇ ਰਾਖੀਏ ਤੇ ਇਨੇ ਖਿਨ ਵਿੱਚ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ (ਓਸ ਵੇਲੇ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਨੂ ਗੁਰਗਦੀ ਨਹੀ ਸੀ ਬਕਸ਼ੀ) ਦੇ ਅਰਥ ਕਰ ਜਾਏ.

ਸਿੱਖ ਸੋਚੀਂ ਪੈ ਗਏ ਕੀ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਅਰਥ ਇਨੇ ਘਟ ਸਮੇ ਵਿਚ , ਸਾਰੇ ਚੁਪ ਨੇ ਤੇ ਇਕ ਭਾਂਡੇ ਮਾਂਜਨ ਵਾਲਾ ਸਿੱਖ ਅਗੇ ਆਇਆ, ਇਥੇ ਇਕ ਹੋਰ ਬੇਨਤੀ ਕਰਾਂ ਕੀ, ਸਿੱਖੀ ਕੇਵਲ ਸਟੇਜ ਤੇ ਬੋਲਨ ਵਾਲੇ ਦੇ ਪਲੇ ਹੀ ਨਹੀ, ਜੇ ਕੋਈ ਕਮਾਈ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤੇ ਜੋੜੇ ਝਾੜਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਵੀ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਸਿੱਖੀ ਦੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਦੀ ਅਰਥ ਕੇਵਲ ਕਥਾ ਕੀਰਤਨ ਕਰਣਾ ਨਹੀ ਹੈ , ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਅਮਲੀ ਜੀਵਨ ਕਮਾ ਕੇ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਇਕ ਗੜੀ ਬੈਠਦਾ ਹੈ ਤੇ ਉਸ ਦੇ ਵਿਚੋ ਨਿਕਲਦੀਆਂ ਤਰੰਗਾਂ ਦੂਜੇ ਦਾ ਜੀਵਨ ਪਲਟ ਕੇ ਰੱਖ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ।

ਓਹਨਾ ਸੋਚੀ ਪਇਆ ਸਿੱਖਾਂ ਵਿਚੋਂ ਇਕ ਭਾਂਡੇ ਮੰਜ੍ਹਦਾ ਉਠਇਆ ਤੇ ਕਹਿਣ ਲੱਗਾ ਕੀ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਜੇ ਤੁਹਾਡਾ ਹੁਕਮ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਮੈਂ ਇਸ ਦੇ ਅਰਥ ਕਰਾਂ? ਹੁਕਮ ਅਤੇ ਬਖ੍ਸਿਸ਼ ਤੁਸੀਂ ਕਰੋ ਅਰਥ ਮੈਂ ਕਰਾਂਗਾ, ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਕਹਿਣ ਲੱਗੇ ਕਰੋ, ਨਾਲ ਖੜੇ ਸਿੱਖ ਸੋਚਣ ਲੱਗੇ ਕੀ ਕਦੀ ਅੱਗੇ ਬੈਠਾ ਨਹੀ ਦੇਖਇਆ ਪਿਛੇ ਬੈਠ ਕੇ ਭਾਂਡੇ ਮੰਜ੍ਹਦਾ ਤੇ ਬਾਣੀ ਸੁਣਦਾ ਹੈ ਇਸ ਨੂੰ ਅਰਥਾਂ ਦਾ ਕੀ ਪਤਾ? ਉਹ ਕਹਿਣ ਲੱਗਾ ਸਰਕਾਰ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਚਰਣ ਰਕਾਬ ਵਿੱਚ ਰਖੋ, ਤੇ ਜਦੋਂ ਹਜੂਰ ਨੇ ਰਕਾਬ ਵਿੱਚ ਚਰਨ ਰਖੇ ਤੇ ਓਹਨੇ ਹਜੂਰ ਦੇ ਚਰਨਾ ਤੇ ਮਥਾ ਟੇਕਇਆ ਤੇ ਇਕੋ ਦਮ ਕਿਹਾ ਸਤਿਗੁਰੂ <u>ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਕੇ ਅਰਥ ਹੈਂ "ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦ"</u> (ਸਤਿਗੁਰ ਮੁਸਕਰਾਏ , ਨਾਲ ਦੇ ਸਿੱਖਾਂ ਨੇ ਪੁਛਇਆ "ਅਰੇ ਸਿੱਖ ਦੋ ਬਾਤ ਮੇ ਗ੍ਰੰਥ ਕੇ ਅਰਥ ਕਰ ਦੀਏ ਇਤਨਾ ਗ੍ਰੰਥ ਬਾਕੀ ਪੜਾ" ਤੇ ਉਹ ਸਿੱਖ ਨਹੀ ਬੋਲਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਘੋੜੇ ਤੇ ਬੈਠ ਕੇ ਕਹਿਣ ਲੱਗੇ ਗੱਲਾਂ ਸਿਰਫ ਦੋ ਹੀ ਸਮਜਨ ਵਾਲੀਆਂ ਨੇ ਬਾਕੀ ਗ੍ਰੰਥ ਤੇ ਇਸਕਾ ਮਹਾਤ੍ਰਮ ਹੈ, **ਸੋ ਇਕ ਦਾ ਮਹਾਤ੍ਰਮ ਤੇ ਇਕ ਦੀ ਵਜਾਖਇਆ ਹੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਹੈ**

ਇਹ ਜੋ ਉਪਰਾਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਦਾ ਮੁਖ ਉਪਦੇਸ਼ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ਵਲੋਂ ਜਿਹੜੀ ਸੋਚ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਸਿੱਖ ਸੋਚ ਦੀਆਂ ਜੜਾਂ ਆਪਣੇ ਬਚਿਆਂ ਦੇ ਦਿਲੋ ਦਿਮਾਗ ਦੀਆਂ ਗਿਹਰਾਇਆਂ ਵਿਚ ਪਹਚੁਣ ਦਾ ਉਪਰਾਲਾ ਹੈ ।

ਜਿਸ ਸਿੱਖ ਸੋਚ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਨੇ 10 ਬਾਣੇ ਧਾਰ ਕੇ ਕੀਤਾ, ਉਹ ਸੋਚ ਅੱਜ ਵੀ ਸਾਡੇ ਵਿਚ ਹਾਜਰ ਨਾਜਰ ਹੈ, ਪੰਜਵੇਂ ਜਾਮੇ ਵਿਚ ਉਸ ਸੋਚ ਨੂੰ ਕਲਮ ਬੰਦ ਕਰਕੇ " ਪੋਥੀ ਪਰਮੇਸਰ ਕਾ ਥਾਨੁ " ਦਾ ਉਪਦੇਸ਼
ਦਿਤਾ, ਇਸੇ ਸੋਚ ਨੂੰ ਦਸਮੇ ਨਾਨਕ ਨੇ "ਸਭ ਸਿੱਖ ਨ ਕੋ ਹੁਕਮ ਹੈ ਗੁਰੂ ਮਾਨੇਓ ਗ੍ਰੰਥ" ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿਤਾ। ਇਸ ਲੇਖ ਵਿਚ ਪੰਥ ਪ੍ਰਸਿਦ ਵਿਦਵਾਨਾ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ ਤੇ ਇਸ ਮਹਾਨ ਜੁਗੋ ਜੁਗ ਅੱਟਲ ਗੁਰੂ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਰਖਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ ਕੀਤੀ ਹੈ । ਇਸ ਬਾਣੀ ਨੂੰ ਹਜੂਰ ਨੇ ਵੱਖ ਵੱਖ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਣ ਲਾਏ, ਖਸਮ ਕੀ ਬਾਣੀ ਕਿਹਾ

'ਜੈਸੀ ਮੈ ਆਵੈ ਖਸਮ ਕੀ ਬਾਣੀ ਤੈਸੜਾ ਕਰੀ ਗਿਆਨੁ ਵੇ ਲਾਲੋ॥ ਪੰਨਾ 722

"ਧੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਆਈ" ਧੁਰ ਦੀ ਬਾਣੀ ਫਿਰ ਕਿਹਾ "ਅਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਹਰ ਹਰ ਤੇਰੀ , ਗਾਵੇ ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ (ਇਹ ਸਾਰੇ ਸ਼ਬਦ ਹਜੂਰ ਨੇ ਬਾਣੀ ਨਾਲ ਜੋੜੇ ।ਪਰ ਇਹ ਬਾਣੀ ਆਈ ਕਦੋਂ ? ਇਹ ਬਾਣੀ ਆਈ ਕਿਨਾ ਹਿਰਦਯਾਂ ਵ੍ਹਿਚੇ? ਇਹ ਬਾਣੀ ਤੇ ਓਹਨਾ ਹਿਰ੍ਦਾਯਾਂ ਵ੍ਹਿਚੋ ਆਈ ਹੈ ਜਿਨਾ ਕੋਲ ਦੁਨਾਵੀ ਵਿਦ੍ਯਾ ਤਾਂ ਭਾਵੇਂ ਏਨੀ ਨਹੀ ਸੀ ਪਰ ਜਦੋਂ ਰਬ ਨਾਲ ਜੁੜ ਗਏ ਤੇ ਹੱਲ ਵਾਹਣ ਵਾਲੇ ਧਨੇ ਅੰਦਰ ਵੀ ਬਾਣੀ ਆ ਗਈ , ਜੋੜੇਂ ਗੰਢਨ ਵਾਲੇ ਰਵਿਦਾਸ ਅੰਦਰ ਵੀ ਬਾਣੀ ਆ ਗਈ , ਜਦੋਂ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਬਾਬਾ ਨਾਮ ਦੇਵ ਜੀ ਵਰਗੇ ਕਪੜੇ ਸੀਨ ਵਾਲੇ ਅੰਦਰ ਵੀ ਬਾਣੀ ਆਈ। ਇਹ ਰੱਬੀ ਬਾਣੀ ਅਕਾਲੀ ਬਾਣੀ ਧੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਕੇਵਲ ਓਹਨਾ ਹਿਰਦਯਾਂ ਵਿੱਚ ਆਈ ਜੋ ਤਨ ਕਰਕੇ ਤੇ ਮਨੁਖ ਜਾਪਦੇ ਸਨ ਪਰ ਅੰਦਰੋਂ ਓਹ ਓਸ ਅਕਾਲ ਦੇ ਨਾਲ ਇਕ ਮਿਕ ਹੋ ਚੁਕੇ ਸਨ।

ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਵਿੱਚ ਜਿਹੜੇ ਸਭ ਤੋਂ ਪੁਰਾਤਨ ਭਗਤ ਨੇ ਜਿਨਾ ਦੀ ਬਾਣੀ ਗੁਰੂ ਗਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਹੈ ਓਹ ਨੇ ਬਾਬਾ ਫਰੀਦ ਜੀ, ਜਪਣ ਵਾਲੇ ਧ੍ਰੁਵ ਪ੍ਰਹਲਾਦ ਅਜਾਮਲ ਵਰਗਿਆਂ ਦਾ ਜਿਕਰ ਹੈ ਪਰ ਆਪਣੇ ਮੁਖ ਤੋਂ ਬਾਣੀ ਉਚਾਰਨ ਵਾਲੇ ਪਹਿਲੇ ਭਗਤ ਸਨ ਬਾਬਾ ਫਰੀਦ ਜੀ ,ਜਿਨਾ ਦੇ ਗੁਰੂ ਗਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਵਿੱਚ ਚਾਰ ਸ਼ਬਦ ਤੇ ਓਹਨਾ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਸ਼ਲੋਕ ਨੇ ਬਾਬਾ ਫਰੀਦ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦਾ ਜਨਮ 1173 ਦਾ ਹੈ , 1173 ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ 1604 ਦਾ ਜੋ ਰੱਬੀ ਗਿਆਨ ਸੀ ਓਹ ਮੇਰੇ ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਦੇਵ ਜੀ ਨੇ ਇਕ ਥਾਂ ਤੇ ਇਕਤਰ ਕਰ ਦਿਤਾ।

ਏਕ ਜੋਤਿ ਏਕਾ ਮਿਲੀ ਕਿੰਬਾ ਹੋਇ ਮਹੋਇ ॥
ਜਿਤੁ ਘਟਿ ਨਾਮੁ ਨ ਊਪਜੈ ਫੂਟਿ ਮਰੈ ਜਨੁ ਸੋਇ ॥੧॥ ਪੰਨਾ 335

ਜਦੋਂ ਇਕ ਬਾਣੀ ਉਚਾਰਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦਾ ਅੰਦਰ ਦੀ ਜੋਤ ੴ ਨਾਲ ਮਿਲ ਗਈ ਓਸ ਵੇਲੇ ਬਾਣੀ ਆਈ , ਤੇ ਕਿਮ੍ਬਾ ਹੋਏ ਮਹੋਏ ਤੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕਹਿਣ ਲੱਗੇ ਇਕ ਓਸ ਓੰਕਾਰ ਦੇ ਨਾਲ ਏਕ ਜੋਤ ਹੋਈ ਓਸ ਜੋਤ ਨੂੰ ਕੋਈ ਅਲਗ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ? ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦਾ ਜਨਮ 1469 ਦਾ ਹੈ ਤੇ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਜੀ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ 1604 ਵਿੱਚ ਹੋਇਆ , 135 ਸਾਲ ਦਾ ਸਮਾ ਬਣਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਗੁਰੂ ਜੋਤ ਪੰਜ ਜਮਣਿਆ ਵਿਚ ਵਿਚਰੀ , ਮੇਰੇ ਕਿਰਪਾਲੁ ਗੁਰੂ ਹਰ ਵਕਤ ਬਾਣੀ ਨਹੀਂ ਉਚਾਰ ਦੇ ਸਨ । ਪ੍ਰਮੁਖ ਸ਼ਾਸ੍ਤ੍ਰਕਾਰਾਂ ਤੇ ਵਿਦਵਾਨਾ ਮੁਤਾਬਕ 4 ਵਸੀਲੇ ਸਨ ਜਦੋਂ ਧੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਰੱਬੀ ਬਾਣੀ ਗੁਰੂ ਦੇ ਹਿਰਦੇ ਉੱਤੇ ਆਉਂਦੀ ਸੀ ,

ਜਦੋਂ ਏਕ ਜੋਤ ਏਕਾ ਮਿਲੀ ਤੇ ਓਹ ਜੋ ਕੁਛ ਆਪਣੇ ਬਾਹਰਲੇ ਤੇ ਅੰਦਰਲੇ ਨੇਤਰਾਂ ਨਾਲ ਤਕਦੇ ਨੇ ਤੇ ਜਦੋਂ ਆਪਣੇ ਅੰਦਰ ਦੇ ਰਸ ਵਿਚ ਭਿਜ ਕੇ ਮੇਰੇ ਧਨ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੀ ਜੋਤ ਓਸ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਸਿਫਤ ਸਲਾਹ ਦੇ ਬਚਨ ਉਚਾਰਨ ਲੱਗ ਪੈਂਦੇ ਹਨ (ਪਹਲਾ ਤਰੀਕਾ ਹੈ ਕਿਸੇ ਨੇ ਕਿਹਾ ਨਹੀ ਕੋਈ ਕੋਲ ਨਹੀ ਹੈ।

ਗੁਰੂ ਗਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ 1604 ਵਿੱਚ ਹੋਇਆ ਲੇਕਿਨ ਬਾਣੀ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਤੇ ਓਸੇ ਦਿਨ ਹੀ ਹੋ ਗਇਆ ਸੀ ਜਿਸ ਦਿਨ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਨੇ ਬਾਣੀ ਉਚਾਰੀ ਸੀ , ਜਿਸ ਦਿਨ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੇ ਬਚਨਾ ਨੂੰ ਸੁਣਕੇ ਅਨੇਕਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਦਾ ਹਨੇਰਾ ਖਤਮ ਹੋਇਆ ਸੀ , ਬਾਣੀ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਓਸੇ ਦਿਨ ਹੀ ਹੋ ਗਇਆ ਸੀ (ਸ਼ਬਦ ਆਪਣੇ ਵਿਚ ਹੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਰੂਪ ਹੈ, ਬਾਣੀ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ

ਗੁਰਬਾਣੀ ਇਸੁ ਜਗ ਮਹਿ ਚਾਨਣੁ ਕਰਮਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਏ ॥੧॥ ਪੰਨਾ 67

ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਸਿੱਖ ਨੇ ਆ ਕੇ ਸਵਾਲ ਕਰਨਾ ਤੇ ਓਦੋਂ ਸਤਿਗੁਰੂ ਨੇ ਓਹਦੇ ਸ਼ੰਕੇ ਨਵਿਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਬਾਣੀ ਉਚਾਰੀ , ਤੇ ਜਦੋਂ ਅਨਮੱਤੀ ਕਿਸੇ ਬੰਦੇ ਨੇ ਧਰਮ ਉਪਰ ਰਾਜਨੀਤੀ ਤੇ ਸਮਾਜ ਉਤੇ ਚਰਚਾ ਕਰਨੀ ,ਤੇ ਓਦੋਂ ਵੀ ਮੇਰੇ ਹਜੂਰ ਦੇ ਪਵਨ ਹਿਰਦੇ ਵਿਚੋਂ ਬਾਣੀ ਆਈ , ਤੇ ਚੋਥਾ ਤਰੀਕਾ ਜਦੋਂ ਦਰਦ ਮੰਦਾ ਨ ਦੇਖਣਾ ਤਾਂ ਕਰਕੇ ਕੋਈ ਦੁਖੀ ਮਨ ਕਰਕੇ ਕੋਈ ਦੁਖੀ ਆਤਮਾ ਦੇ ਕਰਕੇ ਕੋਈ ਦੁਖੀ ਉਸ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਦ ਵਿਛੋੜੇ ਕਰ ਕੇ , ਦੁਖੀਆਂ ਤੇ ਤਰਸ ਖਾ ਕੇ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਰਸਨਾ ਤੇ ਬਾਣੀ ਆਈ

ਗੁਰੂ ਗਰੰਥ ਜੀ ਵਿਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਵੇਲੇ 30 ਰਾਗਾਂ ਵਿੱਚ ਬਾਣੀ ਸੀ, ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਜਦੋਂ ਸੰਪਰਨਤਾ ਹੋਈ , ਦਮਦਮਾ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਧਰਤੀ ਤੇ 15 ਰਾਗਾਂ ਵਿੱਚ ਗੁਰੂ ਤੇਗ ਬਹਾਦੁਰ ਜੀ ਦੀ ਬਾਣੀ ਔਰ ਨਾਲ ਸ਼ਲੋਕ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਓਦੋਂ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੀ ਬਾਣੀ 31 ਰਾਗਾਂ ਵਿੱਚ ਆ ਗਈ ਕਿਓਂਕੇ 14 ਰਾਗ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਜੀ ਦੇ ਤਾਂ 30 ਰਾਗਾਂ ਵਿਚੋਂ ਸਨ, ਪਰ ਇਕ ਰਾਗ "ਜੇਜਾਵਾਂਤੀ" ਕੇਵਲ ਗੁਰੂ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਨੇ ਉਚਾਰਇਆ।

ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਬਾਣੀ ਨੂੰ ਆਪਾਂ ਤਿਨ ਹਿਸੇਆਂ ਵਿਚ ਵੰਡਾਂਗੇ, ਪਹਿਲਾ ਬਾਣੀ ਹੈ ਜੋ ਓਸ ਵੇਲੇ ਦਾ ਰੋਜ ਦਾ ਨਿਤਨੇਮ ਸੀ , ਓਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੈ ਰਾਗ ਬੰਦ ਬਾਣੀ , ਓਸ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਹੈ ਰਾਗ ਮੁਕਤ ਬਾਣੀ (ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਇਕ ਅੰਗ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ 13 ਅੰਗ ਤਕ ਓਸ ਵੇਲੇ ਦਾ ਨਿਤਨੇਮ ਸੀ , ਏਸ ਵਿੱਚ ਜਪੁਜੀ ਸਾਹਿਬ , ਸੋਦਰ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਥਲੇ ਸ਼ਬਦ , ਸੋ ਪੁਰਖ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਥਲੇ ਸ਼ਬਦ ਤੇ ਅਖੀਰ ਤੇ ਪੰਜ ਸ਼ਬਦ ਸੋਹਿਲਾ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੇ ਨੇ)

ਫਿਰ ਸ੍ਰੀ ਰਾਗ ਤੋਂ ਪਰਾਰ੍ਮਭਤਾ ਕੀਤੀ ਤੇ ਪਰਬਤੀ ਰਾਗ ਤੇ ਸੰਪਰਨਤਾ ਕੀਤੀ (ਸ੍ਰੀ ਰਾਗ ਰਾਤ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਪਹਿਰ ਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪਰਬਾਤੀ ਰਾਗ ਦੇ ਗਾਉਣ ਦਾ ਸਮਾ ਅਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲਾ ਹੈ ।ਇਸ ਦੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜੀਵਨ ਰਿਖ ਦਿਤਾ , ਜਿਵੇ ਸਾਡੀ ਜੀਵਨ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕਾਲੀ ਬੋਲੀ ਰਾਤ ਵਾਂਗ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ ਹੈ ਤੇ ਜੇ ਅਸੀਂ ਜੁੜ ਜਾਈਏ ਸ੍ਰੀ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਪ੍ਰਬਾਤੀ ਤਕ ਤੇ ਅਸੀਂ ਵੀ ਕਾਲੀ ਰਾਤ ਨੂੰ ਚੀਰ ਕੇ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਵਿਚ ਰੂਹਾਨੀ ਪ੍ਰਬਾਤ ਦੀ ਸ਼ੁਰੁਵਾਤ ਕਰ ਸਕਾਂਗੇ।

ਸ੍ਰੀ ਰਾਗ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਪ੍ਰਬਾਤੀ ਰਾਗ ਤਕ ਤੇ ਹੁਣ ਰਾਗ ਜੇਜਾਵਾਂਤੀ ਤਕ ਸਾਰੀ ਬਾਣੀ ਰਾਗ੍ਬਧ ਬਾਣੀ ਹੈ ਓਸ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਸਲੋਕ ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੇ ਬਚਨ ,ਸਲੋਕ ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੇ ਬਚਨ ,ਗਾਥਾ ਮਹਲਾ ੫ ਗੁਰੂ ਅਰਜੁਨ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੀ ਬਾਣੀ , ਚੋਬੋਲੇ , ਫੁਨਹੇ ,ਸਲੋਕ ਕਬੀਰ ਜੀ ਸਲੋਕ ਫਰੀਦ ਜੀ , ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਭੱਟਾ ਦੇ ਸਵਯੇ, ਫਿਰ ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਬਦੀਕ ਅਖੀਰ ਤੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਮੁੰਦਾਵਣੀ ਉਤੇ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਕਹਿੰਦੇ ਨੇ ਕੀ ਆਓ ਮਨੁਖਤਾ ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਵਾਸਤੇ ਇਕ ਥਾਲ ਪਰੋਸ ਕੇ ਚਲਇਆ

ਮੁੰਦਾਵਣੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਥਾਲ ਵਿਚਿ ਤਿੰਨਿ ਵਸਤੂ ਪਈਓ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਵੀਚਾਰੋ ॥
ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਠਾਕੁਰ ਕਾ ਪਇਓ ਜਿਸ ਕਾ ਸਭਸੁ ਅਧਾਰੋ Pg 1429

Guru Maneo Granth

UNDERSTANDING AND RESPECTING THE SHABAD GURU

Facts about Guru Granth sahib

- **Baba Farid (1173) is the oldest bhagat (disciple of God) whose shabads are enshrined in Guru Granth sahib. Four Shabads and Shaloks.**
- **Only holy book that does not start with a letter instead starts with number ੧ one.**
- **Guru Hargobind ji, Guru Har Rai ji Guru Harkrishan ji did not recite any bani on the instructions of Guru Arjan Dev**
- **First Prakash was carried out in year 1604 , that was after 135 years from Birth of First Nanak.**
- **2218 Shabads recited by Guru Arjan dev ji are in Guru Granth Sahib Followed by Guru Nanak Dev ji 's 974**
- **This was know as Adi Granth or Pothi sahib**
- **Present Day Guru Granth sahib was dictated by Guru Gobind singh Ji in Year 1706 at Damdma Sahib**
- **It is believed that 4 copies were prepared by Baba Deep singh Ji**

As we celebrate the Prakash Utsav of first Sikh Guru Nanak Dev ji today , it is critical to understand that first guru lives among us and guide us on every step of the way even today, he does it through his bani enshrined in guru Granth sahib.

With Guru's guidance and blessings no matter in what part of the world Sikhs live , the first thing the long for and work hard for is to have Shabad guru guiding them in their community . They want to have a house for their guru among them even before they can afford a house of their own. This is the reason we see Gurudwara all over the world.

These places of worship help us get noticed but we need to do more than just buildings, we need to be involved in community on a much larger scale and kids are our quickest way to make inroads to make all our neigbour's understand the teachings of our present guru, what is the guru all about?

Here are some of the key things I want to highlight based on the space and limitations of my own thinking,

Bani in Guru Granth sahib not only "Talk of God" instead it is "Talk to God". In reality my Guruji has documented his conversations with God.

It tells us that God is omnipresent and to the contrary what people may think or say Waheguru or God is visible and also can be felt , if someone learns how to talk to him he does talk to his disciples . Evidence provided by fifth guru in Pg 487 .

ਇਹ ਬਿਧਿ ਸੁਨਿ ਕੈ ਜਾਟਰੋ ਉਠਿ ਭਗਤੀ ਲਾਗਾ ॥
ਮਿਲੇ ਪ੍ਰਤਖਿ ਗੁਸਾਈਆ ਧੰਨਾ ਵਡਭਾਗਾ ॥੪॥੨॥

If someone asks us that you are a Sikh and you consider Guru Granth sahib as your guru tell me what it tells you ? Or tell me what is in there? Here is one way to answer the question in less than a minute . The following four points are for everyone who claims himself to be a Sikh of Guru Granth Sahib remember and share at every opportunity .

First:– Guru Granth Sahib only preaches only and only Truth (ਕੇਵਲ ਨਰੋਲ ਸਚ ਦੀ ਵਿਆਖਇਆ ਹੈ)

Second:- Guru Granth Sahib also spells out and documents the path to reach the truth EK ONKAR . Way to get to that Truth (ਸਚ ਨਾਲ ਪਹੁੰਚਣ ਤੱਕ ਦੇ ਵਸੀਲੇ ਦਰਜ ਨੇ)

Third :- It also gives us proof and praises the persons who went down that path and obtained the truth (ਜਿਨਾ ਸਚ ਪਾਇਆ ਓਨਾ ਸਚਾਰਇਆ ਦੀ ਸਿਫਤੋਂ ਸਲਾਹ)

Fourth :– Also spells out the failures of all the men/woman who in spite of getting the precious human life did not attempt to go try this path . (ਜੇਹੜੇ ਲੋਕ ਮਨੁਖਾ ਦੇਹਿ ਲੈ ਕੇ ਵੀ ਸਚ ਤੋਂ ਵਾਂਜੇ ਰਹ ਗਏ ਓਹਨਾ ਦੇ ਦੁਖ ਭਰੇ ਜੀਵਨ ਨੂੰਗੁਰੂਜੀ ਨੇ ਬਿਆਨ ਕੀਤਾ ਹੈ)

Things to remember while in presence of Guru Granth Sahib

Just like there are well documented protocol's when in presence of a head of a state or country , there are some things to remember when in presence of the Living Shabad Guru. These should be kept in mind at all times

1. **No talking** while in presence of the guru , this is true even if Diwan is not on going. Only Shabad' s and Katha should be recited in presence of the Guru
2. Cell phones should be turned off. No playing of games while in Darbar.
3. Sit & wait for the Hukamnama to finish before bowing your head . Do not stand or walk during a Hukam.
4. If having hard time to concentrating try and Sing along with Ragi Singh's and focus your attention on the sound of the Shabad. This will help you concentrate
5. No playing in Darbar Hall when Diwan is not going on. Religious sanctity should be maintained at all times